

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι' είκοσιόν μετρούντες χρόνον
έδρασεμ' στην γην των Παρθενώνων.

Όκτώβρ' είκοσιέξη,
κάτι καλό θά φέξη.

Χίλια κ' ένιακόσι δεκατρία,
δράσις και θεμη φιλοπατρία.

Χίλια διακόσα πέντε και μ' έβδομην' άκόμη,
νότα κι' από την Βιέννη, νότα κι' από την Ρώμη.

**Έπέτειος μεγάλη,
όπου καθείς την ψάλλει.**

Άστράψετε, θρονήσετε, Στρατεύματα και Στόλοι,
σάν σήμερα την' πήραμε, τ' Αη Δημήτρη Σχόλη.
Πέρου, παιδιά, σάν σήμερα μιά λευκοφόρα Νίκη
'πήγε τά παλληκάρια μας μές' στη Θεσσαλονίκη.

Σάν σήμερα την' πήραμε... λαός συναλαλάζει,
και με τραγούδια Άλευθριάς
σέ μνήματα παλληκαριζés
τό δάκρυ του σταλάζει.

Σάν σήμερα την' πήραμε... με τελετής καίαν
Ήσπια κι' ή δόλια μάννα,
πού τόσα χρόνια' πέρας με βογγητό και πόνο,
και σταματά τό βήμα

**Νότα σημαντική
Αυστρούταλική.**

Α'.

Φ. — Δύο λησταρχοι μεγάλοι
άνοικαν δουλειάζεσ και πάλι.
Δηδ ληστάρχων συμμορία
ξανάκανε φασαρία.

Δύο λησταρχοι γνωστοί,
δύο σύμπαχοι πιστοί
'στην κλεψιά και 'στην άμάκα
κάνουν νέο παταράκα.

Μπόρα μές επαπειλεί...
και Μαγγάροι κι' Ίταλοι
μέ φαρμακωμένα χνώτα
στέλλουν και σ' έμάς μιά νότα.

΄στού Βασιληά τό μνήμα,
πού γέννησε τόν Νικητή και τόν Βουλγαροκτόνο.

Σάν σήμερα την' πήραμε κράζει τρανή λαλιά...
σίγκω με την Βασιλίσσα, λεβέντη Βασιληά,
κι' όλη του Γένους την ψυχή βράζοντας' στην ψυχή σου
σύρε και πανηγύρισε, σύρε και προσευχήσου.

Πλέξετε διαφνοστέφανα και στήσετε χορούς,
τό Γένος σύσωμο θρονά,
τώρα 'στής νότες άπαντά
μέ τουφεκιάς, με κανονιάς, με λόχους ίερούς.

Γιορτή μεγάλη σέ βουνά, σέ κάμπους, σέ γιαλούς...
σάν σήμερα την' πήραμε, τ' Αη-Δημήτρη Σχόλη,
κι' έκείνοι, πού γελούσανε με πόθους μας τρελλούς,
τώρα με δάκρυα χαράς μές λένε: και 'στην Πόλι.

Νότα' στελιανέ πού λές,
και χωρίς αναβολιάς

ό Στρατός ζητοίν ν' άδειάζη της Ήπαιρου μας τά μέρη
για νά στήσουν εκεί πέρα τ' Άρβαντίτικο λημέρι.

Κι' αν άμέσως δαν γενή
ε, τ' ή συμμορία θέλει,
τότε συμφορά τρανή,
Περικλέτο στραβοσκέλη.

Τότε πλέον θά φρενιάσουν και Μαγγάροι και Τσούροι,
του δικαίου δορυφόροι,
και θά στείλουν έδω πέρα
τά καράβια των έκεινα
νά τινάξουν 'στών άέρα
την καιμένη την Άθήνα.

Τότε θά φορέσης, βλάκα,
την Αυστριακή καζάκα,
τότε μούτρα σάν λεμόνια.

